

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1124/2007,

annettu 28 päivänä syyskuuta 2007,

lopullisen tasoitustullin käyttöönnotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 367/2006 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

viemän PET-kalvon tuonnille määrätty tasoitustulli oli 7 prosenttia. Alkuperäinen tutkimusjakso alkoi 1 päivänä lokakuuta 1997 ja päättyi 30 päivänä syyskuuta 1998.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

(2) Neuvosto säilytti asetuksella (EY) N:o 367/2006⁽⁴⁾ lopullisen tasoitustullin, joka oli otettu käyttöön Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuonnissa asetuksella (EY) N:o 2597/1999, perusasetuksen 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen. Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso alkoi 1 päivänä lokakuuta 2003 ja päättyi 30 päivänä syyskuuta 2004.

(3) Neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1288/2006 lopullista tasoitustullia, joka oli määrätty asetuksella (EY) N:o 367/2006 toiselle intialaiselle PET-kalvon tuottajalle Garware Polyester Limitedille, jäljempänä 'Garware', Garwaren tukia koskevan välivaiheen tarkastelun jälkeen.

II Omasta aloitteesta vireille pantu osittainen välivaiheen tarkastelu

(4) Komission käytettävissä ollut todennäköisyysnäyttö osoitti, että Jindal sai enemmän tukia kuin alkuperäisessä tutkimuksessa oli käynyt ilmi ja että tukitaso oli muuttunut pysyvästi.

III Tutkimus

(5) Komissio päättikin neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan panna omasta aloitteestaan vireille perusasetuksen 19 artiklan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka rajoittui Jindalin saamaan tukeen, tarkoituksenaan arvioida, olisiko voimassa olevia tasoitustoimenpiteitä jatkettava, olisiko ne poistettava tai olisiko niiden tasoa muutettava. Komissio julkaisi 2 päivänä elokuuta 2006 Euroopan unionin virallisessa lehdessä⁽⁵⁾ ilmoituksen tämän tarkastelun vireillepanosta.

A. MENETTELY

I Aiempi tutkimus ja voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2597/1999⁽²⁾ käyttöön lopullisen tasoitustullin CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90 kuuluvan Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon eli 'PET-kalvon', jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa. Asetuksen antamiseen johtanut tutkimusta nimitetään jäljempänä 'alkuperäiseksi tutkimukseksi'. Toimenpiteet olivat tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava 3,8–19,1 prosentin arvotulli ja muiden yritysten tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevassa tuonnissa sovellettava 19,1 prosentin jäännöstulli. Jindal Poly Films Limitedin, jäljempänä 'Jindal' tai 'yritys', joka tunnettiin aiemmin nimellä Jindal Polyester Ltd⁽³⁾, valmistaman ja

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 316, 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 297, 2.12.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL L 68, 8.3.2006, s. 15. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1288/2006 (EUVL L 236, 31.8.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EUVL C 180, 2.8.2006, s. 90.

- (6) Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso alkoi 1 päivänä huhtikuuta 2005 ja päättyi 31 päivänä maaliskuuta 2006.
- (7) Komissio ilmoitti osittaisen välivaiheen tarkastelun vireilepanosta Jindalille ja Intian viranomaisille sekä yrityksille Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Saksa, Toray Plastics Europe, Ranska, sekä Nuroll, Italia, jotka edustavat valtaosaa PET-kalvon tuotannosta yhteisössä, jäljempänä 'yhteisön tuotannonala'. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi vireillepanemista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (8) Saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeelliset tiedot komissio lähetti kyselylomakkeen Jindalille ja sai siltä vastauksen. Jindalin toimitiloihin Intiassa tehtiin tarkastuskäynti.
- (9) Jindalille, Intian viranomaisille ja yhteisön tuotannonalalle ilmoitettiin tutkimuksen keskeisistä tuloksista, ja niille annettiin mahdollisuus esittää asiasta huomautuksensa. Jindal esitti huomautuksensa, joita tarkastellaan jäljempänä. Intian viranomaiset eivät esittäneet mitään huomautuksia.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (10) Tarkasteltavana oleva tuote on alkuperäisessä tutkimuksessa määritellyn mukaisesti Intiasta peräisin oleva polyeeteenitereftalaattikalvo (PET-kalvo), joka yleensä luokitellaan CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90.

C. TUET

I Johdanto

- (11) Komissio tutki käytettävissä olevien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty tukea:

a) Kansalliset järjestelmät:

- i) Ennakkolisenssijärjestelmä
- ii) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä
- iii) Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä / Erityistalousalueiden järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS / Special Economic Zones Scheme, SEZS)
- iv) Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein
- v) Vientitulo-verosta vapautuksen järjestelmä (Export Income Tax Exemption Scheme)
- vi) Vientiluo- tojärjestelmä (Export Credit Scheme)

vii) Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus.

- (12) Edellä i–iv ja vii alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Intian viranomaiset julkaisivat Intian ulkomaankauppaa koskevan monivuotisen suunnitelman, jäljempänä 'FTP 2004–2009', joka kattaa ajanjakson 1 päivästä syyskuuta 2004 aina 31 päivään maaliskuuta 2009 ja joka on jatkoa aiemmalle vienti- ja tuontipolitiikan suunnitelmalle, jäljempänä 'EXIM'. Lisäksi Intian viranomaiset ovat julkaisseet monivuotista suunnitelmaa koskevia menettelyjä esittelevän käsikirjan, jäljempänä 'HOP I 2004–2009', jota päivitetään säännöllisesti ⁽¹⁾.
- (13) Edellä v alakohdassa mainittu vientitulo-verosta vapautuksen järjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolaille (Finance Act).
- (14) Edellä vi alakohdassa mainittu vientiluo- tojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluo- tototoimintaa.

b) Alueelliset järjestelmät

- (15) Komissio tutki käytettävissä olevien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella myös Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmää, jäljempänä 'kannustinjärjestelmä', vuodelta 1993. Järjestelmä perustuu Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön päätöslauselmiin.

II Kansalliset järjestelmät

1. Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS)

a) Oikeusperusta

- (16) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti vuosien 2004–2009 vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevan asiakirjan (FTP 2004–2009) kohdissa 4.1.3–4.1.14 ja sitä täydentävän menetelmäkäsikirjan (HOP I 2004–2009) luvuissa 4.1–4.30. Järjestelmä korvattiin huhtikuussa 2006 – toisin sanoen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson päätyttyä – ennakkolisenssijärjestelmällä (Advance Licence Scheme, ALS), mutta tämä vaikuttaa lähinnä nimenmuutokselta. Seuraavassa keskitytään tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla käytössä olleeseen ennakkolisenssijärjestelmään.

⁽¹⁾ Tiedonanto nro 1 (RE-2006)/2004–2009, 7.4.2006, Intian kauppa- ja teollisuusministeriö.

b) Tukikelpoisuus

- (17) ALS-järjestelmä koostuu kuudesta alajärjestelmästä. Ne eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuusvaatimusten suhteen. Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin, voivat hakea tosiasiallisen maastaviennin ALS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista ALS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa FTP 2004–2009 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan ALS-tukea. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituote-toimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat myös saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakoluovutusta sekä kotimaisia remboursseja ja vastarembursseja koskevien ALS-alajärjestelmien yhteydessä. Koska Jindal käytti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla näistä kuudesta alajärjestelmästä vain neljää ensimmäistä, ainoastaan näitä neljää tarkastellaan seuraavassa yksityiskohtaisemmin.

c) Käytännön toteutus

- (18) Ennakkolisenssien myöntämisperusteita voivat olla seuraavat:

- i) *Tosiasiallinen vienti*: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet, myös vientituotteen tyyppi.
- ii) *Vuotuiset tarpeet*: Vuotuisia tarpeita koskevia lisenssejä ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen, vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja niihin liittyvät tuotteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman viennin mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmistatuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.
- iii) *Vientiin rinnastettava toiminta*: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina FTP 2004–2009 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Eräitä toimituksia

pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

- iv) *Välituotetoimitukset*: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakaen tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä tuottaa välituotetta. Se voi tuoda tuotantopanosmateriaaleja tullitta ja saada tähän tarkoitukseen välituotetoimituksiin tarkoitettua ALS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.
- (19) Kuten edellä todettiin, Jindal hyödynsi ALS-järjestelmää tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tosiasiaa se käytti kaikkia neljää edellä i–iv kohdassa mainittua alajärjestelmää.
- (20) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi lisenssinhaltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoinen, totuudenmukainen ja asianmukainen selvitys lisenssien mukaisesti tuotujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 2004–2009 -käsi­kirjan luku 4.30), jäljempänä 'kulutusrekisteri'. Tarkastuksessa kävi ilmi, että yritys ei pitänyt kulutusrekisteriä asianmukaisesti, toisin sanoen se ei osoittanut Intian viranomaisten edellyttämää tuotantopanosten ja tuloksena olevien tuotteiden toimitusten välistä yhteyttä, siitä huolimatta että tuloksena olevien tuotteiden viennin lisäksi se myy kyseisiä tuotteita myös kotimarkkinoilla.
- (21) Alajärjestelmistä i–iii todettakoon, että Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden (myös vientiin rinnastettavassa toiminnassa) määrästä ja arvosta, ja ne on kirjattu lisenssiin. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lisenssiin. Intian viranomaiset päättävät tämän järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän niin sanottujen SION-vakionormien perusteella. Useimmille tuotteille, tarkasteltavana oleva tuote mukaan luetuna, on olemassa SION-vakionormit, ja ne on julkaistu menetelmäkäsikirjan 2004–2009 osassa II. PET-kalvoa ja välituotteena olevia PET-granulaatteja koskevia SION-vakionormeja tarkistettiin alaspäin lokakuussa 2005.
- (22) Alajärjestelmän iii osalta todetaan, että ALS-järjestelmään liittyvä, vientiin rinnastettavaa toimintaa koskeva velvoite täytettiin lähinnä yritysryhmän sisäisellä myynnillä, toisin sanoen PET-granulaatteja valmistava Jindalin yksikkö (joka ei ole erillinen oikeussubjekti) myi vientiin suuntautuvalle Jindalin yksikölle PET-granulaatteja käytettäväksi PET-kalvon tuotannossa. Raaka-aineiden tuonti toteutui välituotteen (PET-granulaattien) tuotannon yhteydessä. Toisin sanoen alajärjestelmässä iii kotimarkkinamyynti katsotaan vienniksi.

- (23) Alajärjestelmän iv osalta Jindalin kotimarkkinoilta hankkimat tuotantopanokset vähennetään Jindalin ennakkolisenssistä, ja kotimaiselle toimittajalle myönnetään välituotetoimitusten ennakkolisenssi. Välituotetoimitusten ennakkolisenssin haltija voi tuoda tullitta tavarat, joita tarvitaan sellaisen tuotteen valmistuksessa, joka sen jälkeen toimitetaan Jindalille raaka-aineeksi tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen.
- (24) Alajärjestelmässä ii (vuotuisia tarpeita koskeva ennakkolisenssijärjestelmä) lisenssissä mainitaan ainoastaan tuonin tullihelpotusten arvo. Lisenssinhaltijan on pidettävä tuodut tuotantopanokset ja tuloksena olevat tuotteet kytköksissä toisiinsa (HOP I 2004–2009 -käsikirjan kohta 4.24A c).
- (25) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tuloksena olevan vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrättyssä määräajassa (18 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella eli yhteensä 30 kuukautta).
- (26) Tarkastuksessa saatiin näyttö siitä, että yhden kilogramman PET-kalvon valmistukseen tarvittavan keskeisimmän raaka-aineen kulutus (joka vaihtelee PET-kalvon laadun mukaan), kuten kulutusrekisterissä ilmoitettiin, oli yrityksessä alhaisempi kuin vastaava SION-vakionormi. Tämä koskee selvästi PET-kalvon ja PET-granulaattien vanhaa SION-vakionormia ja vähemmässä määrin myös sen syyskuussa 2005, siis tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, uudistettua versiota. Toisin sanoen Jindal sai tuoda tullitta SION-vakionormia kohti enemmän raaka-aineita kuin se itse asiassa tarvitsi tuotantoprosessiinsa. Tämän vuoksi todellista kulutusta koskeva rekisteri, joka oli yhdenmukainen FTP 2004–2009:n kanssa, osoittautui olennaisen tärkeäksi tarkastuksessa. Kyseistä rekisteriä ei kuitenkaan pidetty asianmukaisesti, eivätkä Intian viranomaiset olleet sitä siihen mennessä edes tarkastaneet. Yrityksen mukaan Intian viranomaiset korjaavat liikaa maksetut määrät lisenssien voimassaolon päätyttyä eli 30 kuukauden kuluttua lisenssin antamisesta, sillä kahden kuuden kuukauden mittaisen jatkoajan käyttö on yleinen käytäntö. Tätä väitettä ei kuitenkaan voitu todentaa, koska yhtään Jindalin käyttämää lisenssiä ei ole vielä lunastettu.
- (27) Syksyllä 2005 voimaantulleita muutoksia FTP 2004–2009:n hallinnossa (kulutusrekisteri on lähetettävä Intian viranomaisille lunastusmenettelyn yhteydessä) ei ole vielä sovellettu Jindalin tapauksessa. Näin ollen kyseisen säännöksen todellista täytäntöönpanoa ei voitu tässä vaiheessa todentaa.
- d) *Päätelmät*
- (28) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 2 artiklan 2 kohdan mukaista tukea siinä mielessä, että muutoin sovellettavien tuontitullien kantamatta jättäminen on Intian viranomaisten antamaa taloudellista tukea, josta on koitunut etua Jindalille siten, että sen maksuvalmius on parantunut.
- (29) Lisäksi Jindalin käyttämät neljä alajärjestelmää (eli edellä luetellut alajärjestelmät i–iv) ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta. Tämä pätee ilmiselvästi järjestelmiin i, ii ja iv, mutta jopa vientiin rinnastettavaa toimintaa koskeva ALS-järjestelmä täyttää tässä tapauksessa kriteerin, koska vientiin suuntautuneelle yksikölle osoitetut toimitukset on tarkoitettu viime kädessä todelliseen vientiin.
- (30) Tässä tapauksessa sovellettuja alajärjestelmiä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullipalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kyseiset alajärjestelmät eivät ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen sääntöjen mukaisia. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä tehokkaasti varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 4 kohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyn osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II luvun 2 kohta). Tarkasteltavana olevan tuotteen SION-vakionormit eivät olleet riittävän tarkkoja. SION-vakionormeja ei voida itsessään pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkistusjärjestelmänä, koska Intian viranomaiset eivät voi kyseisten kohtuuttoman edullisten vakionormien perusteella arvioida riittävän tarkkaan sitä, millaisia tuotantopanostamääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään suorita asianmukaisesti pidettyyn kulutusrekisteriin perustuvaa tehokasta valvontaa.

- (31) Ilmoituksen julkaisemisen jälkeen esittämissään kommentteissa yritys väitti edelleen pitävänsä asianmukaista kulusrekisteriä, ja tällä perusteella yrityksellä olisi perusasetuksen liitteen II mukainen tarkastusjärjestelmä. Lisäksi se väitti, että ALS toimii palautusjärjestelmänä siten, että tullittomia tuotantopanoksia voidaan käyttää kotimarkkinoilla myytävien tuotteiden valmistukseen, jos tullittomat tuotantopanokset käytetään joko suoraan tai korvaavina sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka toimitetaan vientiin kohtuullisen ajan kuluessa. Vaikka yritys pitäisi rekisteriä siitä, kuinka paljon raaka-ainetta kulutetaan valmistettaessa tietty määrä tarkasteltavana olevaa tuotetta, sillä ei ole käytössä järjestelmää, jonka avulla voitaisiin todentaa, mitkä tuotantopanokset ja kuinka suurina määrinä on kulutettu vientituotteiden valmistukseen, ja jota edellytetään vuosia 2004–2009 koskevassa Intian ulkomaankauppaa koskevassa suunnitelmassa (lisäys 23) ja perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 4 kohdassa. Yrityksellä ei myöskään ole käytössä järjestelmää, jolla voitaisiin liitteessä III olevan II luvun 2 kohdan mukaisesti todentaa, että sellaisen tuotantopanoksen määrä, jolle palautusta haetaan, ei ylitä samankaltaisen tuotteen viennin määrää. Tässä tapauksessa voidaan huolellisen harkinnan jälkeen todeta, että kulutetun tullittoman tuotantopanoksen ja viedyn tuotteen välillä ei ole yhteyttä, ja näin ollen käytössä ei ole asianmukaista tarkastusjärjestelmää.
- (32) Alajärjestelmät mahdollistavat siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.
- e) *Tuen määrän laskeminen*
- (33) Tuen määrä laskettiin seuraavalla tavalla. Tuen määrä (osoittaja) on sellaisten kantamatta jätettyjen tuontitullien (perustullin ja erityisen lisätullin) summa, jotka koskevat alajärjestelmien i–iii puitteissa tuotuja materiaaleja, joiden tuonti on sallittu välituotteen valmistajan kautta. Alajärjestelmän iv osalta tuen määrä on niiden kantamatta jätettyjen tuontitullien määrä, jotka koskevat tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa käytettyjä tuotantopanoksia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (34) Yritys väitti ilmoituksen julkaisemisen jälkeen esittämissään kommentteissa, että PET-kalvon valmistuksessa tarvittavien raaka-aineiden tullit olivat laskeneet 15 prosentista 7,5 prosenttiin maaliskuusta 2006, siis tutkimusjakson jälkeen, ja pyysi komissiota ottamaan tämän muutoksen huomioon ALS:n tukiprosentin laskennassa. Vaikka joissain tapauksissa onkin otettu huomioon tutkimusjakson jälkeisiä tapahtumia, silloin on toimittu tavalisesta poikkeavissa olosuhteissa, mistä tässä ei näytä olevan kyse. Väite oli perusasetuksen 5 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti hylättävä.
- (35) Lisäksi yritys väitti ilmoituksen julkaisemisen jälkeen esittämissään kommentteissa, että alajärjestelmästä iv saatu hyöty oli itse asiassa hintaero, joka syntyy hankittaessa tuotantopanoksia tavanomaisesti kotimarkkinoilta ja toisaalta hankittaessa tuotantopanoksia sen jälkeen, kun ALS:stä on luovuttu toimittajan hyväksi. Yritys esitti asiasta joitain laskelmia, mutta asiaa tukevia todisteita ei saatu. Hyöty kuitenkin lasketaan lisenssin nojalla kantamatta jätetyn tullin pohjalta, koska materiaalin myynti-/ostohinta on puhtaasti kaupallinen päätös eikä vaikuta maksamattoman tullin määrään. Joka tapauksessa tämä väite esitettiin ensimmäisen kerran vasta ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, ja koska komissiolla ei ollut mahdollisuutta todentaa sitä, se hylättiin.
- (36) Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuneet kustannukset vähennettiin tuen määrästä, jos oli esitetty perusteltu pyyntö. Osoittajaksi otetaan kantamatta jätettyjen tuontitullien kokonaissumma eikä palautetut liälliset tuontitullit, toisin kuin Jindal vaati, koska ALS ei täytä perusasetuksen liitteessä II säädettyjä edellytyksiä. Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimittäjä on viennin liikevaihto tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Yritys väitti, että vientiin rinnastettava toiminta olisi sisällytettävä yrityksen viennin kokonaisliikevaihtoon tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Koska kyseinen toiminta ei kuitenkaan todellisuudessa ole vientiä vaan pikemminkin myyntiä kotimarkkinoille, sitä ei voida asianmukaisesti luokitella vienniksi, ja näin ollen sitä ei laskettu mukaan viennin kokonaisliikevaihtoon.
- (37) ALS-järjestelmän mukainen tuki on näin ollen 14,68 prosenttia.
- 2. Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)**
- a) *Oikeusperusta*
- (38) DEPBS-järjestelmää kuvataan FTP 2004–2009 -asiakirjan 4.3 kohdassa
- b) *Tukikelpoisuus*
- (39) Kävi selville, ettei Jindal käyttänyt DEPBS-järjestelmää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, joten järjestelmään liittyvien tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa ei tarvinnut arvioida.
- 3. Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS) / Erityistalousalueiden järjestelmä (Special Economic Zones Scheme, SEZS)**
- a) *Oikeusperusta*
- (40) Järjestelmiä kuvataan yksityiskohtaisesti FTP 2004–2009 -asiakirjan luvussa 6, HOP I 2004–2009 -käsikirjassa (EOUS) sekä erityistalousalueita koskevassa säädöksessä vuodelta 2005 (SEZ Act 2005) ja sen nojalla annetuissa säännöissä (SEZS).

b) Tukikelpoisuus

- (41) Kaikki yritykset, jotka periaatteessa sitoutuvat viemään tietyn osan tavara- tai palvelutuotannostaan – lukuun ottamatta yksinomaan kauppayhtiönä toimivia yrityksiä – voidaan perustaa EOUS- tai SEZS-järjestelmän mukaisesti. Jindalin todettiin hyötynneen EOUS-järjestelmästä muttei SEZS-järjestelmästä tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona. Näin ollen tarkastelussa keskitytään vain EOUS-järjestelmään.

c) Käytännön toteutus

- (42) Vientiin suuntautunut yksikkö voidaan perustaa mihin tahansa Intiassa. Järjestelmä täydentää SEZS-järjestelmää.
- (43) Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskevassa hakemuksessa on esitettävä tiedot muun muassa suunnitelluista tuotantomääristä, viennin arvioidusta arvosta, tuontitarpeista ja kotimarkkinahankintojen tarpeista seuraaviksi viideksi vuodeksi. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakemuksen, yritykselle ilmoitetaan hyväksymisen edellytyksistä. Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta, ja se voidaan uusia.
- (44) Olennaista kyseisille yksiköille on FTP 2004–2009 -asiakirjan velvoite, jonka mukaan niiden on saavutettava niin sanotut nettovaluutta-ansiot, eli viennin kokonaisarvon on viiden vuoden viitekautena oltava suurempi kuin tuontituotteiden kokonaisarvo.
- (45) Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada seuraavia etuja:
- i) vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon tai käsittelyyn tarvittavien tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista;
 - ii) vapautus kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta;
 - iii) paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen;
 - iv) mahdollisuus myydä enintään 50 prosenttia viennin FOB-arvosta kotimarkkinoilla eli niin sanotulla kotimaisella tariffialueella (Domestic Tariff Area, DTA) pehmeäehtoisten verojen maksamisen jälkeen;
 - v) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10B §:n nojalla kymmenen vuoden ajan toiminnan alkamisesta, kuitenkin enintään vuoteen 2010 asti;

vi) osakepääoma voi olla 100-prosenttisesti ulkomaisessa omistuksessa.

- (46) Näiden järjestelmien mukaisesti toimivat yksiköt ovat tullivalvonnan olevia yksiköitä tullilain 65 §:n mukaisesti. Vientiin suuntautuneilla yksiköillä on oikeudellinen velvoite pitää määrättyllä tavalla kirjaa kaikesta tuonnista, kaikkien tuotujen aineiden kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti neljännesvuosittain tai vuosittain annettavilla toimintakertomuksilla. Vientiin suuntautuneen yksikön ei kuitenkaan missään vaiheessa tarvitse osoittaa kaikkien tuotujen lähetysten yhteyttä vientiin, muihin yksikköihin tehtäviin siirtoihin, kotimarkkinamyyniin tai varastoihin (FTP 2004–2009 -asiakirjan kohta 6.11.2).
- (47) Kotimarkkinamyynnin lähetysten ja niiden kirjaamisen varmistus perustuu omavastuuseen. Vientiin suuntautuneen yksikön vientilähetysmenettelyjä valvoo kyseisessä yksikössä pysyvästi toimiva tull- ja valmisteverovirkailija.
- (48) Jindal käytti EOU-järjestelmää tuodakseen maahan tuotantohyödykkeitä tuontitulleita ja saadakseen paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palautuksen. Se ei hyödyntänyt raaka-aineiden vapautusta tuontitullista, koska vientiin suuntautuneessa yksikössä käytetään PET-kalvon valmistuksessa raaka-aineena PET-granulaatteja. Yrityksen toinen yksikkö valmistaa nämä PET-granulaatit raaka-aineesta, joka hankitaan ALS-järjestelmässä.

d) EOU-järjestelmää koskevat päätelmät

- (49) Vientiin suuntautuneiden yksikköjen saama vapautus kahdesta eri tuontitullista (perustulli ja erityinen lisätulli) ja valtion liikevaihtoveron palauttaminen ovat perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua Intian viranomaisten antamaa taloudellista tukea. Valtio luopuu tulosta, joka kannettaisiin, jos järjestelmää ei sovellettaisi, mistä vientiin suuntautunut yksikkö sai etua perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, koska sen maksuvalmius parani.
- (50) Näin ollen vapautus perustullista ja erityisestä lisätullista sekä liikevaihtoveron palautus ovat perusasetuksen 2 artiklassa tarkoitettua tukea. Ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Vientiin suuntautuneen yksikön vientitavoite, joka annetaan FTP 2004–09 -asiakirjan kohdassa 6.1, on etujen saamisen edellytys.

(51) Lisäksi vahvistettiin, etteivät Intian viranomaiset soveltaneet tehokasta tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tulleita tai liikevaihtoverotta hankittuja tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 4 kohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II luvun 2 kohta). Joka tapauksessa tuotantohyödykkeiden vapauttaminen tulleista ei ole sallittu tullinpalautusjärjestelmä, koska tuotantohyödykkeitä ei kuluteta tuotantoprosessissa.

(52) Intian viranomaiset eivät tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellainen olisi tavallisesti tehtävä silloin, kun tehokasta tarkistusjärjestelmää ei ole (perusasetuksen liitteessä II olevan II luvun 5 kohta ja liitteessä III olevan II luvun 3 kohta), eivätkä viranomaiset myöskään osoittaneet, ettei liiallista tuontitullien palauttamista olisi tapahtunut.

e) Tuen määrän laskeminen

(53) Tasoitustoimenpiteiden alainen etu on näin ollen tarkasteltava koskevana tutkimusajanjaksona tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) koko vapautettu määrä sekä liikevaihtoveron palautus samana ajanjaksona.

i) Kotimarkkinoilta hankituista tavaroista perityn valtion liikevaihtoveron palauttaminen

(54) Osoittaja määritettiin seuraavasti: tuen määrä laskettiin tarkasteltava koskevana tutkimusajanjaksona tuotantosektorille tehtyjen hankintojen (esimerkiksi osien ja pakkausmateriaalien osalta) palautettavan liikevaihtoveron perusteella. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(55) Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen koko vientimyyntiin liikevaihdolle tarkasteltava koskevana tutkimusajanjaksona; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 0,04 prosenttia.

ii) Tuontitulleista (perustulli ja erityinen lisätulli) vapauttaminen ja valtion liikevaihtoveron palauttaminen tuotantohyödykkeiden osalta

(56) Etu on laskettu perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien määrän ja tuotantohyödykkeiden hankintojen osalta palautetun liikevaihtoveron perusteella jakamalla molemmat ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä tuotan-

nonalalla. Yrityksen mukaan laskelmassa olisi käytettävä poistoprosenttia, jota yritys todellisuudessa käyttää tilinpäätöksissään. Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn vaatimuksen tulkitaan kuitenkin viittaavan poistoprosenttiin, joka on vahvistettu yritykseen sovellettavassa lainsäädännössä, tässä tapauksessa vuoden 1956 yrityslain (Companies Act 1956) säädettyyn prosenttiin. Näin laskettua, tarkasteltava koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se vastaisi paremmin ajan myötä saavutetun edun arvoa ja järjestelmästä edunsaajalle koitunutta kokonaisetta. Tuen saamiseksi väistämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihdolle tarkasteltava koskevana tutkimusajanjaksona; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Yritys väitti, että vientiin rinnastettava toiminta olisi sisällytettävä viennin kokonaisliikevaihtoon, mutta vaatimus hylättiin edellä johdanto-osan 36 kappaleessa esitetyistä syistä. Näin saatu tukimarginaali oli 1,26 prosenttia.

(57) EOU-järjestelmästä Jindalille annetun tuen kokonaistukimarginaali on näin ollen 1,3 prosenttia.

4. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

a) Oikeusperusta

(58) EPCGS-järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti FTP 2004–2009 -asiakirjan luvussa 5 ja HOP I 2004–2009 -käsiakirjan luvussa 5.

b) Tukikelpoisuus

(59) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat "sidoksissa" valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea. Jindal sai tämän järjestelmän mukaista tukea tarkasteltava koskevana tutkimusajanjaksona.

c) Käytännön toteutus

(60) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda (uusia ja huhtikuusta 2003 myös käytettyjä, enintään kymmenen vuotta vanhoja) tuotantohyödykkeitä alennettulla tullilla. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCG-lisenssin. Huhtikuusta 2000 järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 5 prosentin tuontitullia. Maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on vientivelvoitteen täyttämiseksi käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettyinä aikoina.

d) EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (61) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia, koska Intian viranomaiset jättävät perimättä muutoin perittäviä maksuja. Lisäksi tullilennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää tämän maksuvalmiutta.
- (62) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (63) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, koska niitä ei kuluteta vientituotteiden tuotannossa.

e) Tuen määrän laskeminen

- (64) Osoittaja määritettiin seuraavasti: Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa PET-kalvo-teollisuudessa; poistoprosenttina käytettiin edellä johdanto-osan 56 kappaleessa esitetyistä syistä yrityksissa (Companies Act 1956) vahvistettua prosenttimäärää eikä yrityksen todellisuudessa käyttämää poistoprosenttia. Tähän määrään on lisätty korko, jotta se vastaisi paremmin ajan myötä saavutetun edun koko arvoa. Tuen saamiseksi välttämättömät kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- (65) Yritys väitti, että EPCGS-järjestelmän mukaisesti Khanvelin yksikössä käytettäväksi tullitta tuodut tuotantohyödykkeet eivät ole enää käytössä ja että kyseisiin hyödykkeisiin liittyvää etua ei pitäisi sisällyttää osoittajaan. Koska ei ole mitään todisteita siitä, että yrityksellä ei enää ole kyseisiä hyödykkeitä eikä se tule niitä enää käyttämään, komission on hylättävä tämä väite.
- (66) Tuen määrä on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen viennin liikevaihdolle tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta. Yritys väitti, että vientiin rinnastettava toiminta olisi sisällytettävä viennin kokonaisliikevaihtoon, mutta vaatimus hylättiin edellä johdanto-osan 36 kappaleessa esitetyistä syistä. Jindalin saama tuki oli 1,11 prosenttia.

5. Vientituloverosta vapautuksen järjestelmä (Export Income Tax Exemption Scheme, EITES)*a) Oikeusperusta*

- (67) Järjestelmän oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain annettavalla varainhoitolailla (Finance Act). Jälkimmäisessä vahvistetaan vuosittain veronkannon perusteet sekä erilaiset vapautukset ja verovähennykset, joita voidaan hakea. Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat hakea vapautuksia tuloverosta vuoden 1961 tuloverolain 10B pykälän mukaisesti.

b) Käytännön toteutus

- (68) Kävi selville, ettei Jindal hyödyntänyt EITES-järjestelmää, joten järjestelmään liittyvien tasoitustoimenpiteiden käytönottoa ei tarvinnut arvioida.

6. Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)*a) Oikeusperusta*

- (69) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular IECD -yleiskirjeessä nro 5/04.02.01/2002-03 (vientiluotot ulkomaanvaluuttana) ja yleiskirjeessä nro 10/04.02.01/2003-04 (rupiamääräiset vientiluotot), jotka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

b) Tukikelpoisuus

- (70) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea. Jindal sai tämän järjestelmän mukaista tukea tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona.

c) Käytännön toteutus

- (71) RBI asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että valuuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita kaupalliset pankit voivat soveltaa viejiin, jotta viejät voisivat saada luottoja kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-Shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annettut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-Shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalinajoja vientisaamisten rahoittamiseen. Intian keskuspankki myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.

- (72) Mainittujen RBI:n yleiskirjeiden ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla.

d) ECS-järjestelmää koskevat päätelmät

- (73) Edellä mainituista edullisista koroista koituu viejille perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua, koska ne alentavat rahoituskustannuksia markkinakorkoihin verrattuna. Huolimatta siitä, että ECS-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisten taloudellinen tuki. RBI on julkinen elin, joka kuuluu perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”julkisiin viranomaisiin”, ja se neuvoo kaupallisia pankkeja myöntämään edullista rahoitusta vientiyrityksille. Tällainen edullinen rahoitus on tukea, jota pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edulliset korot ovat vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

e) Tuen määrän laskeminen

- (74) Tuen määrä on laskettu tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten markkinakorkojen, jotka asianomaisen yrityksen olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on jaettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihdolle; se on nimittäjä, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Jindal hyödynsi ECS-järjestelmän mukaisia etuuksia ja sai tukea 0,1 prosenttia.

7. Tuontiraaka-aineiden tullittomuutta koskeva todistus (DFRC)

a) Oikeusperusta

- (75) Järjestelmän oikeusperusta on FTP 2004–2009 -asiakirjan 4.2 kohdassa.

b) Käytännön toteutus

- (76) Kävi selville, ettei Jindal hyödyntänyt DFRC-järjestelmää tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, joten järjestelmään liittyvien tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoa ei tarvinnut arvioida.

III Alueellinen järjestelmä

Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives, PSI)

a) Oikeusperusta

- (77) Kannustaakseen teollisuuden sijoittumista osavaltion vähän kehittyneille alueille Maharashtran osavaltio on vuodesta 1964 myöntänyt kannustimia osavaltion kehittyville alueille perustettaville uusille yksiköille tai siellä jo sijaitsevien yksiköiden laajennuksille. Kannustimet ovat osa järjestelmää, joka tunnetaan nimellä Package Scheme of Incentives. Järjestelmää on muutettu monta kertaa sen käyttöönoton jälkeen. Vuoden 1993 järjestelmä oli sovellettavissa 1 päivästä lokakuuta 1993 31 päivään maaliskuuta 2001 ja viimeisin, vuoden 2006 järjestelmä, joka on osa Maharashtran teollisuus-, investointi- ja infrastruktuuripolitiikkaa vuodelle 2006, otettiin käyttöön keväällä 2006 ja sen ennakoidaan olevan käytettävissä 31 päivään maaliskuuta 2011. Maharashtran kannustinjärjestelmä koostuu useasta alajärjestelmästä, joista tärkeimmät ovat niin sanotun teollisuuden edistämistuen kautta annettavat suorat avustukset, vapautus paikallisesta liikevaihtoverosta ja sähköverosta ja paikallisveron palautus.

- (78) Jindal pystyy hyödyntämään vuoden 1993 kannustinjärjestelmää toukokuuhun 2011, muttei sitä seuraavia järjestelmiä. Sen vuoksi tämän tapauksen yhteydessä on arvioitu ainoastaan vuoden 1993 kannustinjärjestelmää.

b) Tukikelpoisuus

- (79) Voidakseen hyödyntää järjestelmää yritysten on investoitava vähän kehittyneille alueille joko perustamalla uusi tuotantolaitos tai tekemällä laajoja pääomasijoituksia olemassa olevan tuotantolaitoksen laajentamiseksi tai sen toiminnan monipuolistamiseksi. Kyseiset alueet luokitellaan eri ryhmiin niiden taloudellisen kehitystasteen mukaan (esimerkiksi vähän kehittynyt alue, vähemmän kehittynyt alue ja vähiten kehittynyt alue). Tärkein peruste kannustimen määrää vahvistettaessa on alue, jolla yritys sijaitsee tai jolle se aikoo sijoittautua, sekä investointien suuruus.

c) Käytännön toteutus

- (80) Vapautus valmiiden tuotteiden myynnistä perittävästä paikallisesta liikevaihtoverosta: Tavaroista maksetaan yleensä valtion liikevaihtovero (osavaltioiden välinen myynti) tai aiempi osavaltion liikevaihtovero (osavaltion sisäinen myynti), jonka määrä vaihtelee sen mukaan missä osavaltiossa liiketoimet toteutetaan. Huhtikuussa 2005 Maharashtran osavaltion sisäistä myyntiä koskeva liikevaihtoverolainsäädäntö korvattiin arvonlisäverojärjestelmällä. Verovapautusjärjestelmässä määrättyjen yksiköjen ei tarvitse maksaa liikevaihtoveroa myynnistään. Vastaavasti määrättyt yksiköt on vapautettu paikallisesta liikevaihtoverosta saman järjestelmän mukaisesti tukikelpoiselta toimittajalta tehtyjen tavarahankintojen osalta. Jindalin todettiin hyötynneen tästä myynnin verovapaudesta tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona.

- (81) Sähköveron palautusjärjestelmä (Refund of Electricity Duty): Tukikelpoisille yksiköille voidaan palauttaa sähkövero, jonka ne ovat maksaneet tuotantotarkoitukseen kulutetusta sähköstä, seitsemän vuoden ajan kaupallisen tuotannon aloittamisesta. Jindalin tapauksessa tämä seitsemän vuoden jakso päättyi 31 päivänä maaliskuuta 2003. Näin ollen Jindalille ei tämän jälkeen palautettu sähköveroa.

- (82) Paikallisveron palautus: Kyseessä on Intian paikallisviranomaisten, myös Maharashtran osavaltion, perimä vero tavaroista, jotka tuodaan jonkin kaupungin alueelle. Teollisuusyritykset voivat saada Maharashtran osavaltion paikallisveron palautuksen, jos niiden tilat sijaitsevat tietyissä kaupungeissa osavaltion alueella. Palautettava kokonaismäärä on enintään 100 prosenttia käyttöomaisuuteen kohdistuvasta investoinnista. Jindalin tuotantolaitos sijaitsee kaupungin alueen ulkopuolella, ja näin ollen se on vapautettu paikallisverosta, joten tätä alajärjestelmää ei sovelleta Jindalin tapauksessa.

d) Maharashtran osavaltion vuoden 1993 kannustinjärjestelmää koskevat päätelmät

- (83) Jindal sai vapautuksen valmiiden tuotteiden myynnistä perittävistä liikevaihtoverosta vasta tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona, minkä ei aiemmin ole todettu tuovan etua saajalle (asetuksen (EY) N:o 367/2006 johdanto-osan 114 kappale). Näin ollen kannustinjärjestelmä ei tässä tapauksessa aiheuta tasoitustullien käyttöönottoa.

IV Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- (84) Perusasetuksen säännösten mukaisesti määritetty tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä arvon perusteella ilmaistuna on 17,1 prosenttia. Tuen määrä ylittää perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisen vähimmäistason.

JÄRJESTELMÄ	ALS	EOUS	EPCGS	ECS	Yhteensä
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V Tukeen liittyvien muuttuneiden olosuhteiden pitkäkestoisuus

- (85) Perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, riittikö voimassa olevan toimenpiteen jatkaminen tasaamaan vahinkoa aiheuttaneen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen vaikutukset.
- (86) Kävi ilmi, että Jindal sai tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona edelleen Intian viranomaisilta tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Tarkastelussa selvitetty tukiaسته oli lisäksi huomattavasti korkeampi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty. Käytettävissä ei ole näyttöä siitä, että järjestelmät poistettaisiin kerralla tai vaiheittain lähitulevaisuudessa.
- (87) On osoitettu, että yritys saa paljon enemmän tukea kuin aikaisemmin ja että sen todennäköisesti jatkossakin saama tuki on tasoltaan suurempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettiin. Sen vuoksi katsotaan, ettei voimassa olevan toimenpiteen jatkaminen riitä tasaamaan tasoitustoimenpiteiden alaisen, vahinkoa aiheuttavan tuen vaikutuksia ja että toimenpiteiden tasoa olisi siksi muutettava uusien havaintojen mukaiseksi.

VI Päätelmät

- (88) Kun otetaan huomioon Jindalin saaman tuen tasosta tehdyt päätelmät ja se, etteivät voimassa olevat toimenpiteet riitä tasaamaan havaittujen tasoitustoimenpiteet mahdollistavien tukien vaikutuksia, Jindalille määrättyä tasoitustullia olisi muutettava vastaamaan nyt havaittuja tukitasoja.
- (89) Muutettu tasoitustulli olisi määritettävä tässä tarkastelussa havaitulle uudelle tukitasolle, koska alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty vahinkomarginaali on edelleen suurempi.
- (90) Perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 384/96 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyyni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan saman tilanteen korjaamiseksi. Koska Jindaliin kuitenkin sovelletaan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta 0 prosentin polkumyynitullia, kyseisiä säännöksiä ei sovelleta tässä tapauksessa.

- (91) Jindalille, Intian viranomaisille ja yhteisön tuotannonalalle tiedotettiin niistä olennaisista seikoista ja perusteista, joiden pohjalta aiottiin suositella voimassa olevien toimenpiteiden muuttamista. Niillä oli tilaisuus esittää asiasta näkemyksensä. Intian viranomaiset eivät esittäneet mitään huomautuksia, ja Jindalin huomautuksia on käsitelty edellä kutakin omassa kappaleessaan.

(92) Ilmoituksen julkaisemisen jälkeen esittämissään huomautuksissa yritys pyysi komissiota hyväksymään hintasitoumuksen tässä käsitellyn tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen vastapainoksi. Komissio on tutkinut yrityksen ehdotusta ja katsoo, ettei hintasitoumusta voida hyväksyä. Yrityksen ehdottamat tuoteryhmiin perustuvat hintasitoumukset mahdollistavat laajamittaiset joustot ryhmään kuuluvien tuotteiden teknisten ominaisuuksien muuttamiseksi. PET-kalvolla on lukuisia ja jatkuvasti kehittyviä erityispiirteitä, joiden perusteella myyntihinta suurelta osin määräytyy. Ominaispiirteiden muutokset vaikuttavat siten merkittävästi hintoihin. Tuoteryhmien jakaminen yhtenäistämistarkoituksessa alaryhmiin fyysisten ominaisuuksien perusteella johtaisi ryhmien määrän lisääntymiseen ja hankaloittaisi valvontaa, erityi-

sesti koska tulliviranomaisilla olisi vaikeuksia erottaa tuotetyypit ja luokitella tuotteet ryhmiin tuonnin yhteydessä. Näistä syistä sitoumuksen hyväksymistä pidettiin perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla epäkäytännöllisenä. Jindalille ilmoitettiin asiasta ja annettiin tilaisuus esittää huomautuksia. Sen esittämät huomautukset eivät kuitenkaan muuttaneet edellä esitettyä päätelmää.

(93) Koska Jindaliin aiemmin etuyhteydessä ollut India Polyfilms Limited sulautui Jindaliin 1 päivänä huhtikuuta 1999 eikä enää ole erillinen yksikkö, se poistettiin 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta luettelosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 367/2006 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Seuraavien yritysten Intiassa tuottamien tuontituotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleva seuraavasti:

Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Ester Industries Limited, 75–76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Intia	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Intia	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Intia	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Intia	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Intia	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Intia	19,1	A032
Kaikki muut yritykset	19,1	A999”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä syyskuuta 2007.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PINHO